

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2014. g. JŪLIJS-SEPTEMBRIS Nr. 3 (57)

REDAKTORES SLEJA

Gads atkal pagriezies uz rudens pusi. Dienas garums ievērojami samazinājies, un dabā ir iestājies brīdis, kuru nevienam negribas nokavēt. Kokos sāk krāsoties lapas, un kalendāra lapiņas cita pēc citas vēsta, ka rudens iestāšanās jūtama ne tikai dabā. Pavasarī dārzos iesētais un iedēstītais pamazām atrod savu vietu pagrabu plauktos un apcirkņos. Gājputni pamazām pošas ceļam pretim nezināmajam un kokiem kā asaras lēnām nobirst pa lapai. It kā normāli, jo dzīvojam platuma grādos, kur varam izbaudīt visus četrus gadalaikus, bet tai pašā laikā mazliet skumīgi, jo vasara, lai arī neskopojās ar saules stariem un siltumu, tā pa īstam ilga vien nedaudz vairāk par mēnesi.

Līdz šim gan esam iztikuši bez salnām, kas ļauj priecēt acis, skatoties uz krāšņajiem dāļiņu un asteru ziediem dārzos, bet laika pereģotāji vēsta, ka gaidāma auksta un diezgan gara ziema. Par to liecinot bagātīgā pīlādžogu raža. Vai viņiem būs taisnība, rādīs laiks. Bet katrā ziņā tā nebūs nekāda traģēdija, jo katram laikam un gadalaikam ir savs skaits un priekšrocības, jo arī cilvēkam, tāpat kā dabai, ir jāatrod brīdis, kur mazliet piestāt no darbu skrējiena, ietīties siltā pārdomu segā un krāt spēkus jauniem darbiem.

Valda

No 2014. gada 7. oktobra
Sarkaņu pagasta pārvalde
atgriežas
Biksēres muižas telpās.

“Sarkaņu Ziņu” favorīts

Godam pelnīts panākums

9. augustā Barkavas pagastā norisinājās tradicionālās Madonas novada pašvaldību sporta spēles. Uz spēlēm bija pulcējušās 11 komandas. Pagājušā gada spēļu uzvarētāji – Barkavas pagasts – bija organizatoru un tiesnešu lomā. Sacensības norisinājās individuālajos sacensību veidos, kā arī notika 9 komandu sacensības makšķerēšanā, kāršu spēlē, volejbolā, orientēšanās, jautrības stafetē, bezkontakta futbolā, “Ātrie un precīzie”, “Kurš tālāk” un vadītāju cīņās. Sporta spēles ļoti veiksmīgas izrādījās Sarkaņu pagasta komandai, kas ieguva pirmo vietu kopvērtējumā.

Jau ar pirmo disciplīnu – orientēšanos – Sarkaņu komanda ielika pamatus tālākajiem startiem un uzvarai kopvērtējumā.

1. vieta mūsu pagasta komandai arī “Bezkontakta futbolā”. Tikai nedaudz līdz 1. vietai pietrūka volejbolā un sacensībās “Ātrie un precīzie”, kur sarkaniešiem 2. vietas “Jautrības stafetē” un “Kurš tālāk” palikām ceturto. Arī pārējos komandu sporta veidos veicās tīri labi. Individuālajās sacensībās Jānim Kļaviņam 2. vieta “Kartupeļu lasīšanā” un Mairim Svārpstonam “Šķīvišu mešanā”.

Saskaitot punktus kopvērtējumā, 2014. gada Madonas novada pašvaldību sporta spēlēs čempionu tituls Sarkaņu pagasta komandai – 29 punkti, otrajā vietā Aronas pagasts – 32 punkti, trešajā vietā – Kalsnavas pagasta komanda – 34 punkti.

Sarkaņu komandas panākumus kaldināja Inga un Jānis Sudāri, Jānis Kļaviņš, Ance un Andris Simtnieki, Ilona un Mairis Svārpstoni,

Novada sporta dzīves organizators Māris Gailums kausu nodod Andra Simtnieka rokās.

Volejbolisti kā allaž labāko vidū.

Orientēšanās komanda – Inga Sudāre, Ance Simtniece, Mārtiņš Stalbovs un Vairis Skurulis – dodas ceļā.

Egija Akmentiņa, Vairis Skurulis, Mārtiņš Stalbovs, Rūta Akmentiņa, Madara Grudule, Malvīne Stučka, Klāvs Sveķis.

Izcīnītā uzvara uzliek arī zināmus pienākumus. Tradicionāli šo sacensību uzvarētāji organizē nākamā gada novada sporta spēles. Par to, kādas tās būs, jāsāk domāt jau tagad.

Uz tikšanos 2015. gadā Sarkaņu pagastā!

Kopā ar Sarkaņu pagasta komandu bija Valda Kļaviņa, Māra Gailuma foto

Pagasta pārvaldes aktualitātes

Iedzīvotāju parādi par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem uz 02.09.2014.

J. Ramaņa iela 3 – 2969,48 EUR

J. Ramaņa iela 5 – 8540,99 EUR

J. Ramaņa iela 7 – 3684,49 EUR

J. Ramaņa iela 9 – 10181,11 EUR

J. Ramaņa iela 11 – 16224,74 EUR

J. Ramaņa iela 13 – 2352,09 EUR

Pārējie Biksēres, Sarkaņu un Poļvarkas iedzīvotāji 6936,45 EUR

Kopā: 50889,35 EUR

Parāda summās iekļauti arī parādi no Pašvaldības Aģentūras darbības laika. Daudzi iedzīvotāji maksā kārtējos rēķinus, bet sen aizmirsušās ziemas, kad finansiāli palīdzēja Sarkaņu pagasta pārvalde, lai varētu iegādāties šķeldu, tomēr jāatzīst, ka iekrātus parādus nav viegli nomaksāt, bet tie paliek un ir jānomaksā. Arī šo parādu summas var ievērojami ietekmēt apkures sezonas sākšanos. Cienīsim cits citu un ģimenes izdevumos kā prioritāti iekļausim komunālos maksājumus par mājokli, tieši tāpat kā to darām ar samaksu par elektrību, telefonu un internetu.

Par ūdens zudumiem

Iedzīvotāju nedeklarēto ūdens skaitītāju rādījumu sakarā tiks aprēķināta ūdens patēriņa starpība, pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa

īpašuma lietošanu grozījumiem.

Katrā mājā ūdens zudumi ir atšķirīgi, piemēram, vidēji mēnesī J.Ramaņa 5–40m³, J.Ramaņa 7 – 60m³, J.Ramaņa 11 – 50m³, J.Ramaņa 13 – 60 m³. Ūdens zudumi veidojas no noplūdes mājas cauruļvadu sistēmā, neprecīzi uzskaitot patērēto ūdeni ar skaitītāju vai ļaunprātīgu darbību rezultātā. Iedzīvotāji nodod neprecīzus rādījumus, piemēram patērēti 5m³ ūdens, bet uzrāda, ka ir patērēts 3 m³ ūdens.

Ūdens patēriņa starpības segšana

Turpmāk būs noteikts, ka tad, ja mājā veidojas ūdens patēriņa starpība, tiek veikts pārrēķins, un katrs dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību segs atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam, proti, ūdens patēriņa starpību sadalīs proporcionāli mājā esošam dzīvokļu skaitam neatkarīgi no dzīvoklī dzīvojošo personu skaita.

Minēto ūdens patēriņa starpības apmaksas kārtību nepiemēros, ja mājā būs tādi dzīvokļu īpašumi, kur dzīvokļu īpašnieki nebūs iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumiem vismaz trīs mēnešus pēc kārtas vai arī, ja ūdens patēriņa skaitītāji dzīvoklī nebūs uzstādīti.

Tāpat parastā kārtība netiks piemērota, ja dzīvokļu īpašnieki atkārtoti nebūs ļāvuši pārvaldniekam veikt savā dzīvoklī esošo skaitītāju pārbaudi vai tiks konstatēts, ka ūdens patēriņa skaitītāji ir bojāti, nav noplombēti, kā arī, ja tie nav verificēti trīs

mēnešu laikā pēc verificācijas beigām. Ūdens skaitītāju verificācija, pārbaude jāveic reizi četros gados.

Konstatējot šādus dzīvokļus mājā, visu radušos starpību sadalīs tikai starp šo dzīvokļu īpašniekiem. Tā, piemēram, ja ūdens patēriņa skaitītāji nebūs verificēti vienā dzīvoklī, bet divos dzīvokļos to īpašnieki vairāk nekā trīs mēnešus pēc kārtas nebūs iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāju rādījumiem, tad šo trīs dzīvokļu īpašnieki segs visu ūdens patēriņa starpību dzīvojamā mājā. Pārējiem dzīvokļu īpašniekiem par šo starpību nevajadzēs maksāt. Jaunā kārtība tiks piemērota, sākot ar **2014. gada 1. decembri**.

Nobeigumam tuvojas projekta “*Madonas novada Sarkaņu pagasta Sarkaņu ciema ūdenssaimniecības attīstība Nr.3DP/3.4.1.1.0/13/APIA/CFLA/192/045*” realizācija. SIA „Sarkaņu komunālais uzņēmums” ir noslēdzis līgumu ar Centrālo finanšu un līgumu aģentūru (CFLA) par projekta realizāciju. Būvdarbi tiks pabeigti 2014. gada oktobrī. Par tālāko iespēju izmantot piedāvājumu ciema iedzīvotāji ir informēti sapulcē.

Biksēres centrā remontē galvenās ielas daļu. Darbus veic VAS “Latvijas ceļu uzturētājs”, kas uzklāj brauktuves daļu, savukārt SIA “Madonas namsaimnieks” rekonstruē apmales un bruģē ietves. Šo veicamo darbu laikā tiks sakārtots arī J. Ramaņa ielas Nr. 9 pagalmis.

SIA „Sarkaņu komunālais uzņēmums”

Valdas K. foto

APSVEICAM!

Augusta beigās Jelgavā norisinājās Piena, maizes un medus svētki, kuru laikā notika arī konkurss "Latvijas atzītākais medus". Pasākumā piedalījās Sigita un Aldis Stafeci kopā ar dēliem Armandu un Nauri. Viņi piedalījās tirdziņā.

Svētku laikā medus degustētāji, nezinot dravu nosaukumus, izgaršoja daudzus medus paraugus, tiem dodot savu vērtējumu. Kā izrādījās, degustētājiem vislabāk bija garšojis tieši Sarkaņu pusē ievāktais medus, un "Kalna Murušku" saimniecības veikums tika novērtēts ar nomināciju "Atzītākais Latvijas medus".

Apsveicam!

***Lai Stafecu ģimenei veiksmē un spēks turpmākajam darbam
un jaunu ideju realizācijai!***

Sarkaņu pagasta pārvalde

*"Vīce Mis Latvija" Malvīne Stučka un "Vīce Misters Latvija"
Mārtiņš Linē no Vālmīeras.*

30. jūlijā Rīgā, "Avalon" viesnīcā, tika kronēti gada skaistākie Latvijas jaunieši. Titulu "Vīce Mis Latvija" ieguva sarkaniete **Malvīne Stučka**.

Kā pastāstīja Malvīne, gatavošanās laikā konkursam konkursa finālistiem bija unikālas iespējas pamēģināt vindsērfingu, uzlabot savu horeogrāfiju pie Denisa Tumakova, izbraukāt ar motocikliem Biķernieku trasē, iemācīties tango un valša deju soļus pie Intara Upenieka, izlēkt ar gumiju no Siguldas gaisa tramvaja, izbraukt ar jahtu pa Daugavu, nodarboties ar jogu pie Ata Žaka, iepazīties ar austrumu cīņām pie Māra Abiļeva, apgūt galda etiķeti un atpūsties "ReCure" veselības atjaunošanas un izglītības centrā. Tas bija brīnišķīgs piedzīvojums, kura laikā gūti jauni iespaidi un atklāts kas jauns sevī.

Apsveicam Malvīni par gūtajiem panākumiem un vēlām veiksmīgan kā šī titula īpašniecei, kas uzliek arī konkrētus pienākumus, gan kā Latvijas Universitātes studentei, jo sācies jaunais mācību gads.

Lai piepildās viss, kas iecerēts!

Sarkaņu pagasta pārvalde,
foto no personīgā arhīva

Vēstures atspulgi

Ģimenes dzīve

Arvīds Finarts dzimis 1907. gada 21. decembrī Madonas rajona Sarkanu pagasta „Tilēnos”. Tēvs – Kārlis, māte – Anna. Ģimenē bija vēl divi brāļi – Jānis un Pēteris.

Skolas gaitas viņš sāka Patkules skolā. 1927. gadā Arvīds absolvē Madonas pilsētas vidusskolu. Tālāk viņš turpina mācības karaskolā.

1930. gada 27. jūlijā Arvīds salaulājas ar Bertu Tūteri Alūksnes luterāņu baznīcā.

1933. gada 4. aprīlī Finartu ģimenē nāk pasaulē pirmdzimtais – Aivars.

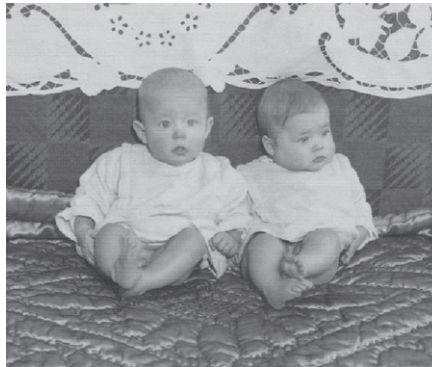
Arvīds ar dēlu Aivaru.

Berta ar dēlu Aivaru.

1938. gada 23. jūnijā Finartu ģimenē piedzimst dvīņi – Andris un Līga.

Arvīda Finarta Dzīvesstāsts

Andris un Līga.

Armijas gaitas

1927. gadā Arvīds sāk mācības karaskolā. 1928. gadā Arvīdam tiek piešķirta kaprāļa pakāpe. 1929. gadā viņš absolvē karaskolu un viņam tiek piešķirta leitnanta pakāpe.

Arvīds Finarts kā kadets.

1929. gada 30. septembrī Arvīds tiek iecelts par 7. Siguldas kājnieku pulka 2. bataljona ložmetēju rotas jaunāko virsnieku.

1932. gadā viņam piešķir virsleitnanta pakāpi.

1933. gada 13. decembrī Arvīdu iecel par instruktoru rotas virsnieku. 1934. gada 12. decembrī viņu iecel par vada komandieri, bet 1935. gada 1. novembrī par 7. Siguldas kājnieku pulka 2. bataljona ložmetēju rotas vada komandieri.

1936. gada 5. maijā viņš sāk strādāt par pulka tieslietu darbvēdi.

1936. gada 1. novembrī Arvīds tiek iecelts par ložmetēju 1. rotas vada komandieri.

No 1937. gada 25. septembra līdz 1939. gada 6. maijam viņš bija Alūksnes garnizona komandanta adjutants.

No 1935. līdz 1937. gadam Arvīds strādāja arī par Alūksnes Valsts ģimnāzijas militārās apmācības skolotāju.

1937. gadā Arvīds ir arī Kurzemes divīzijas pārvaldes Operatīvās nodaļas adjutants.

1938. - 1940. gads – A. Finarts strādā arī Liepājas Valsts ģimnāzijā par militārās apmācības skolotāju.

1940. gada 11. maijā Arvīdu Finartu apbalvo ar Viestura ordeņa 5. šķiru (Nr.628).

Gulbenē - Litenē

1941. gada 28. maijā 7. Siguldas kājnieku pulka virsniekiem lika ierasties uz mācībām Litenē. 1941. gada 14. jūnijā vēl bija pēcpusdienas nodarbības, kurās visi virsnieki nostādīti ierindā laukumā. Padomju armija tajā laikā bija paslēpusies mežā un ielenkusi nometni. Tad padomju armijas kareivji virsniekus atbruņoja, norāva uzplečus, zīmotnes un veda uz mašīnām, kuras bija paslēptas mežā. Pavēlēja kāpt mašīnās, ja kāds centās bēgt, to uz vietas nošāva. Tad virsniekus aizveda uz Gulbenes staciju un sadzina vagonos.

Uz Sibīriju izsūtīja apmēram 576

virsniekus, no kuriem atgriezās mazāk nekā 90. To vidū bija arī Arvīds Finarts.

1941. gada 14. jūnijā Arvīdu kā Latvijas armijas virsnieku izsūta kopā ar citiem kolēģiem no Litenes vasaras nometnes.

No Gulbenes stacijas virsnieki tika vesti uz Rīgu – Šķirotavas staciju. Tad sākās

Arvīds kā kadets – otrais no labās pēdējā rindā.

Arvīds Dudinkā.

atbrīvoja no ieslodzījuma. Tad viņš kļuva kā „brīvvalstais” uz 5 gadiem, bet bez tiesībām atgriezties dzimtenē. Tad viņš sāka strādāt Dudinkas rajona sagādes kantorī. Pēc tam dabūja darbu Dudinkas zivju kooperatīvā. Tur Arvīds nostrādāja līdz pat laikam, kad viņam atļāva atgriezties mājās. Viņš bija ļoti apzinīgs, godīgs un darbu nekad nekavēja. Vairākas reizes par apzinīgo darbu saņēma uzslavas. Šajā darbā strādājot, viņš nedaudz varēja palīdzēt ģimenei, sūtot paciņas uz dzimteni.

Arvīdu Finartu rehabilitēja 1956. gada 27. jūnijā. Tad arī viņš atgriezās dzimtenē. Kad viņu izsūtīja, viņam bija 34 gadi, bet mājās atgriezās kā 50 gadnieks.

Kad Arvīds atgriezās dzimtenē, viņš sāka strādāt Cēsu 4. metālistu arodvidusskolā par audzinātāju kopmītnēs. Nostrādāja četrus gadus, tad aizgāja pensijā, jo dubultā ieskaitīja nostrādātos gadus aiz polārā loka. Tajā laikā pensionāriem bija atļauts strādāt divus mēnešus gadā. Tad katru gadu pa diviem mēnešiem Arvīds strādāja gan par normētāju arodskolā, gan par ekonomistu Cēsu audzināšanas kolonijā.

Arvīds vecumdienās.

Arvīds Finarts nomira 1985. gada 22. jūnijā un ir guldīts Cēsu Meža kapos.

Materiālus apkopojis **Andris Trečaks**

**Anna, Andris, Līga, Berta un Aivars –
Arvīda prombūtnē.**

7-8 diennakšu brauciens uz Krasnojarsku pie Jeņisejas upes Krievijā. Krasnojarskā izsūtītos pārvietoja pa upi ar baržām līdz Dudinskai – ostas pilsētai pie Jeņisejas upes, netālu no Noriļskas. Sākumā Arvīdam vēl nekāda tiesas sprieduma nebija. 1941. gada 24. decembrī Arvīdam nolasīja spriedumu, ka viņš kā valsts nodevējs notiesāts uz 10 gadiem.

Sākās smaga dzīve aiz polārā loka. Mūžīgais sasalums, aukstums virs -50 grādiem, bads, sniega vētras. Vasaras bija ļoti īsas – 2-3 mēnešus, kad atkūst upes. Ja kādreiz dabūja maizes kukulīti, to nedrīkstēja uzreiz apēst. Vajadzēja ēst pa daļām. Tie, kas apēda visu uzreiz, neizdzīvoja. Daudzi nomira no bada un aukstuma. Arvīdam izdzīvot palīdzēja stingrais latviešu virsnieka raksturs un lielā vēlme atgriezties mājās pie ģimenes.

Ieslodzījumā bez latviešu virsniekiem bija arī daudz krievu inteliģences – zinātnieki, ārsti u.c. Virs Arvīda nārās gulēja kāds slavens kremļa ārsts, kas izglāba viņam dzīvību. Pirmajā reizē ārsts izoperēja Arvīdam sastrutojušu nierī, bet otrreiz plaušas lejasdaļu. Arvīdam bija apsaldēti arī kāju pirksti.

Ieslodzījumā bija jāstrādā dažādi darbi gan celtniecībā, gan metalurģiskajā kombinātā. Arvīds piedalījās arī Noriļskas celtniecībā.

1951. gada 14. jūnijā Arvīdu Finartu

Cēsu arodskolā.

Ceļojumi

29. augustā ekskursijā apskatīt mūsu valsts Igaunijas pierobežas ievērojamākos apskates objektus devās prāvs pulciņš mūsu pagasta pensionāru. Šoreiz pabijām trijos nelielos novados – Mazsalacas, Naukšēnu un Strenču.

Pirmā pietura Mazsalaca. Vispirms apmeklējam Skaņākalna dabas parku, kur ar skaitajiem dabas veidojumiem un nostāstiem par šo vietu mūs iepazīstina vietējais gids. Skaņākalna dabas parks ar savu neparasto pievilcību priecē, sajūsmina un sniedz atpūtu ikvienā gadalaikā. Šeit aptuveni trīs kilometru garumā gar Salacas upi atrodas vairāki neparasti dabas objekti – Vilkaču priede, kuras saknes, gadu gaitā Salacas ūdeņu izskalotas, nu izveidojušas 1-1,5 m augstus sakņu lokus. Netālu atrodas Velnakmens. To, kā teika vēsta, velnsnesis, jo gribējis aizbērt Salacu, bet iedziedājiem gailis, velns aizskrējis un pametis akmeni. Salacas kreisajā krastā atrodas Engēļu ala, kura savu vārdu ieguvusi klinšu arkveida atseguma dēļ, kas atgādina engēļa spārnus. Uz Mīlestības tiltiņa savus noslēpumus viens otram var čukstēt mīlētāji un tālāk turpināt kāpienu augšup pa Sappu trepēm – tāpat kā to sendienās darīja Valtenbergumuizžas barona meita Eleonora un viņas iemīļotais. Upes dziļajos atvaros rāmi norauģās sarkanās smilšakmens klintis, bet gandrīz ik klinšu atsegumā Salaca savā tecējumā izgraudusi pa alai. Ievērojamākā ir Velnala, kur senos laikos mitinājies negants velns, kas Mazsalacai un tās iedzīvotājiem nelicis

Valsts ziemeļdaļu apceļojot

miera un darītis daudz posta. Turpat pie alas atrodas Skābumbalļa. Tur Skābumbalļa dzidrais avota ūdens veldzē apmeklētāju slāpes karstajās vasaras dienās. Pa Rūķu taku pastaigāties mūs laipni aicina rūķis Taciņš. Te var sasveicināties ar pūci, rūķiem un atpūties zem teiksmaina ozola zariem. Neļķu klintis ir gleznains sarkanā smilšakmens atsegums 20 m augstumā un 300 m garumā. Kādreiz uz klints sienas augušas baltas, smaržīgas smiltāja neļķes, no kurām cēlies klinšu nosaukums. Īpaši skaists skats uz klintīm paveras no Velna kanceles, kur agrāk velns teicis savas runas, līdz viņš padzīts no šī novada. Koka skulptūru veidā apmeklētājiem apskatāma igauņu teikas par Kurbadu versija, kas dabas parkā izveidota no 1993. līdz 1997. gadam. Šobrīd tā jau ir nedaudz novecojusi, tāpēc Mazsalacas novada pašvaldība īstenojusi projektu «Putni salido mājās». No ieejas parkā līdz pat Skaņākalna klintij gar Salacas krastu ved jaunizveidota taka, kur pa ceļam apmeklētāji var vērot skaistos upes krastus, šūpoties šūpolēs, atveldzēties pie avota un vērot Salacu uz izveidotas atpūtas platformas.

Visbeidzot sasniedzam Skaņo kalnu, kas ir viens no Latvijas populārākajiem ģeoloģiskajiem veidojumiem. Smilšakmens siena ir nedaudz ieliekta, tāpēc dod unikālu akustisko efektu – neparasti skaidru atbalsi. Skaņā kalna atbalss ir vienīgā šāda veida atbalss Latvijā. Par to pārliecināties, vienojoties kopīgā dziesmā.

Mazsalacā vēl apmeklējām Valtera Hirtes koka skulptūru muzeju, kur muzeja vadītājas interesantais stāstījums vienaldzīgu neatstāja nevienu. Daļa no šiem kokgriezumiem iemūžināti arī leģendārajā Jāņa Streiča kinofilmā “Mans draugs, nenopietns cilvēks”.

Tālāk mūsu ceļš ved uz 10 km attālaļiem **Sēļiem**, lai apskatītu maza pagasta centriņu, kura lepnums ir muižas ēka, kur ierīkots tautas nams, bibliotēka un pagasta pārvalde. Tāpat apskatām izstāžu zāli un nelielo, bet ļoti skaisto estrādīti, kas sakārtota, piesaistot LEADER projektu finansējumu. Kā atzina vietējā kultūras darbiniece Ināra: „Šeit ir skaista muiža, daba, jauki, atsaucīgi cilvēki... Tikai viņu ir ļoti maz un vietējiem jāturas kopā, jākopj un ļoti jāmīl sava dzimtā vieta, lai skaisto muižas kompleksu neiekārotu kādi naudīgi cilvēki.”

Pabraukuši vēl nedaudz kilometrus, sasniedzam **Ķoņu dzirnavas**, kas atrodas tikai 5 km attālumā no Igaunijas robežas. Dzirnavas celtas apmēram pirms 210 gadiem un ir viens no pirmajiem mehāniskajiem uzņēmumiem Latvijas laukos. Tās ar saglabātajām iekārtām ieņem unikālu vietu Latvijā, jo ir vienīgā vieta, kur var vienuviet aplūkot darbībā vilnas kāršānu, vērpšanu, šķeterēšanu un miltu malšanu, kur ir saglabāti senie arodi – graudu malšana un vilnas pārstrāde.

Dzirnavu darbiniece mūs iepazīstina ar dzirnavu vēsturi un parāda, kā dzīvē darbojas vilnas pārstrādes iekārta. Viņa uzsver arī to, ka, pateicoties vietējam kolhozam, šo vietu izdevies saglabāt un tā nav izdemolēta. Tāpat sapratni par šīs

Pie Engēļu alas.

Kāpiens pa Sappu trepēm.

izskatījās ļoti nolietotas un tās atradās gandrīz vai avārijas stāvoklī. No gidēm uzzinām gan par muižas vēsturi, gan to, kāds dzīves ritms ir tās šodienas iemītniekiem. Parkā apskatām centrālo daļu ap strūklaku, Siera torni un muižas klētī nodedustējam Naukšēnu vietējo produkciju – kvasu, minerālūdeni, garšvielu eļļas un izmantojam iespēju daudzveidīgo produkciju arī iegādāties.

Vēl Naukšēnos paviesojamies Cilvēkmuzejā, kur atraktīvā gide iepazīstina ar ekspozīciju, kurā uzzinām, kā *naukšēnietis* runā, dzied, klausās, domā un guļ, kā arī visādus citādus sīkumus, kas cilvēkus mudina pasmieties par sevi un nebūt aizspriedumainiem.

Pēdējais ceļojuma apskates objekts – *Jērcēnmuiža*, kur mūs ar siltu siera

zupu sagaida viesmīlīgie jērcēnieši ar pašu pārvaldes vadītāju Kārli Kārkliņu priekšgalā. Vakariņošanu iztraucē lietus un no skaistā parka nākas pārcelties uz muižas “Freileņu mājas” telpām, kas ir saglabājušās. Tajās atrodas pagasta pārvaldes, bibliotēkas un tautas nama telpas. “Freileņu māju” barons Krīdeners cēlis savām neprecētajām māsām. Ēku iekštelpu interjerā apskatāmi vairāki elementi, kas vēsta par baltvācu muižnieku grezno dzīvi – podiņu krāsnis, koka griešņi, durvju ailes u.c. Podiņu krāsnis augšējā daļā redzams baronu dzimtas ģerbonis.

Muižas parkā atrodas dažādu sugu koki, un tas ir vietējās nozīmes dabas aizsargājamā teritorija. Apkārtojamie ceļi pie muižas veido skaistas alejas. Pašreizējo telpu ietērps iegūts 1989. gadā, kad Jērcēnmuižā remontdarbus veica mākslinieks un folkmuziķis Valdis Atāls. Jērcēnmuižas klētī 2010. gadā, piesaistot projektu līdzekļus, tika ierīkota sanāksmju, izstāžu telpa un šautuve, te iespējams apskatīt medību putnu un dzīvnieku izbāzeņus, kā arī dažādas izstādes. Klētī saimnieko mednieku biedrība “Jērcēni”. Izmantojuši iespēju pārbaudīt savu precizitāti šautuvē, no viesmīlīgajiem saimniekiem atvadāmies un kopā ar saulrietu dodamies mājup.

Vēl tikai nepilnas divas stundas kopā, caurbraucot Strenčus, Smilteni, Tirzas mežus, Cesvaines novada teritoriju... Un atkal esam mājās. Ar jauniem iespaidiem un emocijām par redzēto, jo dienas laikā redzējām ļoti daudz.

Kopā ar pensionāru grupu ceļoja
Valda K., Valentīnas Gailītes foto

Iepazīstot Vēlnalu.

vietas vēsturiskajām vērtībām izrādījuši arī bijušo īpašnieku mantinieki. Iekārtas, ar kurām tiek vērpta vilna, izgatavotas Vācijā. Izejot apstrādes ciklu, vilna pārvēršas dzijā, no kuras tiek darinātas veselībai ļoti labas segas, jo kas gan varbūt labāks veselīgam miegam kā vilna un lins.

Blakus vecajām dzirnavām uzcelta jauna viesu māja un izveidoti dīķi. Šeit brīnišķīgi sadzīvo senatnīgais ar mūsdienām.

Nākamā pietura – *Naukšēni*. Šeit tiekam iepazīstināti ar muižas kompleksu, kurā pašlaik atrodas sociālās korekcijas iestāde “Naukšēni”. Tajā ievietoti jaunieši, kas atrodas tiesību sargājošo institūciju uzraudzībā. Pateicoties valsts atbalstam, vieta ir atjaunota un sakārtota, jo laikā, kad šeit atradās arodskola, ēkas

Kopā ar pensionāru grupu ceļoja
Valda K., Valentīnas Gailītes foto

Svētku brīži

Uz saulgriežu svētkiem “Jāņuguns ziedos” atskatoties

21. jūnijā Madonas novada Sarkaņu pagasta atpūtas kompleksā “Rēķu kalns” visas dienas garumā ritēja saulgriežu pasākums “Jāņuguns ziedos”, kurā visiem interesentiem bija iespēja gan pašiem līdzdarboties, gan būt vienkārši skatītājiem.

No rīta puses līdz pat vēlai pēcpusdienai jāņuguni darināja Madonas amatniecības biedrības meistari Māris Dolbe, Ivars Zadarozņajs un Ivars Počs. Jāņuguns tika darināta pēc gulbūves principa un tās tapšanas gaitu varēja vērot ikviens, tāpat saņemot atbildes uz sev interesējošiem jautājumiem. Meistari ne vien praktiski darbojās, bet bija izzinājuši arī mūsu senču tradīcijas, kas papildina uguns rituālu.

Floristikas radošajā darbnīcā tapa galvasrotas un oriģināli svētku pušķi, kas gatavoti no jāņuzālēm. Tās pagatavot palīdzēja un padomus sniedza Valentīna Gailīte.

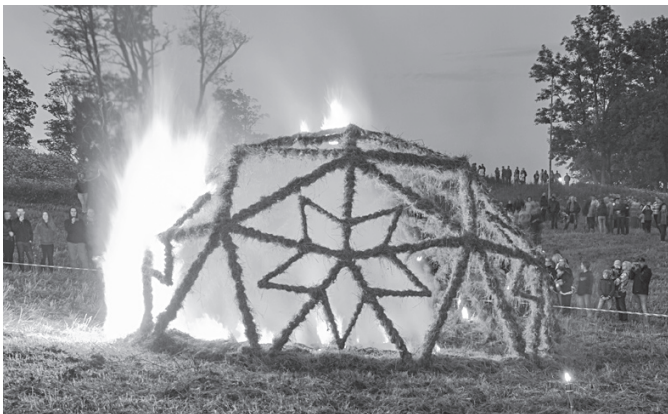
Tuvojoties saulrietam, uz svētku ieskaņu koncertu aicināja Sarkaņu amatiermākslas kolektīvi – deju kolektīvi “Resgaļi”, “Labākie gadi”, “Senči”, jauktais vokālais ansamblis “Rondo”, folkloras kopa “Libe” un viesi – vokālais ansamblis “Variants” no Dzelzavas un Madonas kultūras nama folkloras kopa “Vērtumnieki”. Koncerta noslēgumā tika iedegta simboliska lāpa, ar kuru tika iedegta jāņuguns.

Mazliet pasildījušies pie iedegtās uguns, pasākuma apmeklētāji pamazām virzījās un kalna pakāji, kur cita pēc citas iedegās mākslinieku veidotās ugunsskulptūras.

Skatītājiem pirmais tika iedezināts Maijas Puncules veidotais darbs “Debesjums”, par kuru pati māksliniece sacīja: ”Gribējās izveidot noskaņu objektu, kura iekšpusē gail dvēselīte. Ideja par šādu objektu bija sen un nu tā veiksmīgi realizēta saulgriežu vakarā Rēķu kalnā.”

Viena no senākajām latviešu zīmēm – Laimas krusts. Tas piepilda trīs karstākās vēlēšanās, simboliski apzīmējot cīņu ar ļauno. Laima ir cilvēka dzīves ceļvedis, kas palīdz izvēlēties pareizo ceļu dzīvē, sargā no nepareizu lēmumu pieņemšanas. Iespaidīgā izmēra Laimas krustu darināja Gundars Kozlovskis un lietuvietis Donatas Mockus.

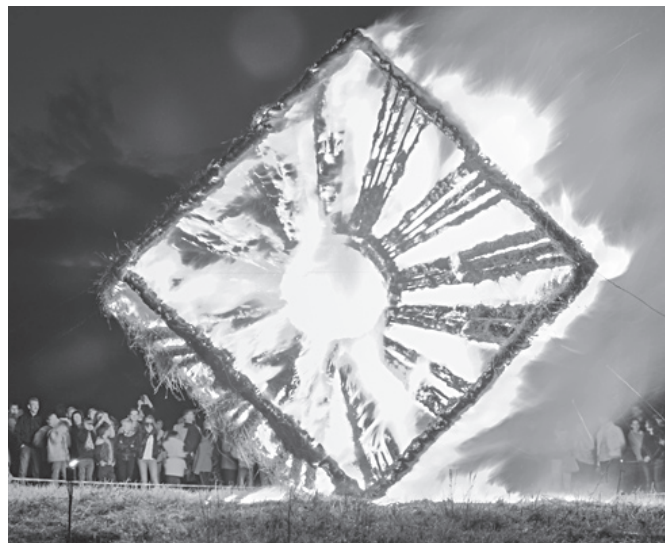

Armands Vecvanags un Māris Gailis par pamatu savas idejas realizācijai bija ņēmuši Dieva zīmi, darbam dodot nosaukumu “Ziemassvētki vasarā”. Tā kā ziemas un vasaras saulgrieži pēc savas būtības ir līdzīga parādība, kalna galā iedegtā skulptūra raisīja asociācijas ar Ziemassvētku laiku, kad logos cilvēki liek trijstūrus ar elektriskajām lampaņām.

Latviešiem ir sena tradīcija vasaras saulgriežos kurināt ugunskurus, un viena no to galvenajām simboliskajām nozīmēm ir aizstāt sauli gada īsākajā naktī. Mākslinieks Kārlis Īle savu darbu bija nosaucis par „Sauli”.

Jāņuguns un ugunsskulptūru degšanu papildināja

etnogrāfiskās kokles skaņas un liezērietes Zanes Imšas izjustais dziedājums, kas saulgriežu vakaram piedeva īpašu noskaņu.

Par spīti vēsajam vakaram, pasākumu apmeklēja apmēram divi tūkstoši cilvēku no tuvākas un tālākas apkārtnes, kas nesteidzoties baudīja vasaras saulgriežu vakaru, kas neraksturīgi šī gada jūnijam šoreiz lutināja ar skaidru un saulainu laiku.

Pasākumu atbalstīja: Madonas novada pašvaldība, Valsts Kultūrkapitāla fonda “Vidzemes kultūras programma”, SIA “Damaksnis”, atpūtas komplekss “Rēķu kalns” un Drozdovu ģimene Sarkaņos.

Valda Kļaviņa,
projekta vadītāja, tautas nama “Kalnagravas” direktore
Indra Veipas un Aināra Rubena foto

Foto no skolas arhīva

Redakcijas vārdā

Pirmais septembris jau pagājis un mācības veiksmīgi iesākušās.. ☺ Skolā bija pasākums par godu Zinību dienai ar kopā tikšanos, kā ierasts. Devītie ievēda zālē pirmklasniekus. Iepazināmies ar viņiem. Nodziedājām dziesmu „Dar man, tēvis”. Mums jau ieviesies tradīcija katru gadu ar labām domām un vēlējumiem laist debesīs krāsainus hēlija balonus – katrai klasei savs, tāpat skolotājiem un arī pagasta darbiniekiem pa vienam. Ir arī “jaunieši” mūsu skolas kolektīvā. Jauki, ka daži bijušie skolēni arī ir jau nākuši ciemos. Neaizmirst mūs.

Kad starpbrīžos nav ko darīt, var iet lielajā skolā uz pirmo stāvu spēlēt jauno galda tenisu (pingpongu) un novusu. Es šo iespēju izmantoju katru rītu, jo ierodos skolā agri. Autobusi arī šogad brauc nedaudz citādāk, mazais busiņš brauc agrāk.

Arī šajā mācību gadā visiem ir iespēja piedalīties grāmatu lasīšanā un vērtēšanā – Bērnu žūrijā. Gan skolēni, gan pieaugušie jau ir pieteikušies, no skolas šobrīd lasīšanu uzsākuši 11 skolēni, bet pavisam 18 cilvēki, tostarp 3 pieaugušie.

Novēlu visiem skolēniem izdevušos mācību gadu un labas atzīmes, skolotājiem – pacietību, visiem mums kopā – veiksmi! ☺

Anna Teicāne,

skolas avīzes „Skurstenis” redaktore

Interesešu izglītība Sarcaņu pamatskolā 2014./2015.m.g

N.p.k.	Nosaukums	Vadītājs	Stundu skaits
1.	Literārā jaunrade (skolas avīzes veidošana)	I. Sudāre	1
2.	Tautiskās dejas (1.-4. klase)	Sk. Dzene	2
3.	Sports	J. Sudārs	1
4.	Teātris	G. Apele	2
5.	Dekoratīvā kokapstrāde	G. Tālzemis	1
6.	Ansambļis	J. Rijnieks	1
	Kopā		8

SKURSTENIS

Devītie, skolas zvaniņam skaņot, zālē ievēd pirmklasniekus. Fotografēja I. Svārpstone.

Pirmklasniece Lienessvētku dalībniekiem noskandē apsveikuma dzejoļīti. Fotografēja I. Svārpstone.

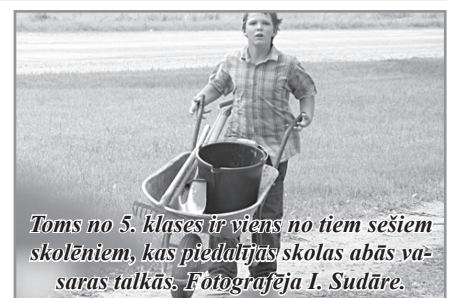
Vecākie starp jaunākajiem – tā var teikt par apņēmības pilno un aisaucīgo 4. klasi.

Svētku noskaņā pirms došanās ārā laist lidojumam balonus un fotografēties. Fotografēja I. Svārpstone.

Vasaras talkā jūlija sākumā skolēni-rūpējās par apstādījumiem ap skolu. Fotografēja I. Sudāre.

Toms no 5. klases ir viens no tiem sešiem skolēniem, kas piedalījās skolas abās vasaras talkās. Fotografēja I. Sudāre.

Daudz baltu dieniņu

Mirkļi līst. Gaišu domu un atmiņu pārpilni mirkļi līst.

Kā liegs pieskāriens rāmai ūdens virsmai uzvirto grāmatu lappusē, izsējot aiz sevis pulsējošo viļņu aplus, aiznesot sev līdzī tālāk un tālāk. Diedzējot atziņu graudu un līdz ar zaļojošu asnu izaugt no burtu rindām.

Mirkļi līst. Krājas tavā plaukstā un uzrunā:

– Nepazaudē mūs! Tos krāsainos ar pasakaino vizmu, rotaļīgos ar tautasdziesmas dziedrumu. Draiskos un smeldzīgos ar melodiju skanīgumu. Veldzējošos ar avota spirtumu un dziedējošos ar deviņvīru spēka stiprumu.

Tos, kas smaržo pēc siena klēpja un vēl silta maizes klaipa. Pēc zemes smaguma un rasā savākta ābolu groza. Kas atripo pie tevis kā nerātņi kastaņbērni vai saritinās klēpī kā mur-

rājošs kakēns. Kas apņēm ar mūrīša mājīgo siltumu un noglāsta vaigu ar mātes adītā dūraiņa vieglumu.

Tos, kas vilina tevi meklējuma tālēs un mudina neapstāties. Kas kņudina pakrūtē un neļauj nemieram rīmties. Ieaud tos savā dzīves gājumā un saglabā dziļi dvēselē. Dalies šajā brīnumā! Atver plaukstu! Lai zib! Lai virmo visās varavīksnes krāsās.

Mirkļi līst!...Atver plaukstu!

/Iveta Krūmiņa/

Kā mirklis paskrien gadi, piepildīti notikumiem, līdz esot skolēniem un kolēģiem. Katrs no viņiem dod piepildījumu darbam un skatam rītdienā.

Jūlijā skaistas, apaļiem cipariem rakstī-

tas dzīves jubilejas, kolēģu lokā svinēja trīs Sarkaņu pamatskolas skolotāji, kuriem ar šo skolu saistās ievērojams dzīves posms. Aizvadītas neskaitāmas stundas klasēs, gatavojoties tām, un atpūtas brīži

ekskursijās, pārgājienos un pasākumos.

Lai Jums nekad nepietrūkst smaidu, labu vārdu un zināšanu, ko sniegt skolēniem un līdzcilvēkiem!

Veselību, dzīvesprieku un veiksmi!

Teātra festivālā Daugavpīlī 2006. gadā.

Gunta Apele skolā strādā no 1988. gada. Savulaik mācījusi vēsturi, ģeogrāfiju, civilzinības, bijusi internāta audzinātāja un skolas bibliotekāre. Teātra mākslas pamatu skolotāja.

Skolotāja gaitas sākot 1994. gada septembrī.

Didzis Akmentiņš skolā strādā no 1994. gada. Vizuālās mākslas skolotājs, pēdējos gadus arī skolas bibliotekārs.

Kopā ar skolēniem arī atpūtas brīžos.

Anna Ramane skolā strādā no 1995. gada. Skolas bērniem māca ģeogrāfiju un angļu valodu.

Valda K., foto no skolas arhīva

Jaunie projekti

Iespēja iepazīt sevi un novadu

No 14. līdz 21. jūlijam 16 jaunieši vecumā no 13 līdz 25 gadiem divu grupas vadītāju pavadībā ar velosipēdiem piedalījās Madonas novada rīkotajā projektā „Velovēstnieku ekspedīcija „Izaicinājums – 2014””, kur tika dota iespēja apceļot Madonas novada pagastus, katrā no tiem piedaloties kādā no aktivitātēm. Projekta ietvaros bija izveidotas 16 pieturas katrā Madonas novada pagastā, kā arī Madonas pilsētā. Projekts tika īstenots ar Jaunatnes starptautisko programmu aģentūras projektu konkursa „Atbalsts jauniešu centru darbības nodrošināšanai pašvaldībās ar mērķi īstenot neformālās mācīšanās aktivitāti”. **Dalībnieku vidū bija arī biksēriete Linda Vēze, kas par iespaidiem bagātajām dienām stāsta “Sarkāņu Ziņu” lasītājiem.**

Par velovēstnieku ekspedīciju uzzināju no savas teātra studijas „Iemīlēts” skolotājas Nadjas. Vēlējos savu vasaru aizpildīt pēc iespējas interesantāk un saturīgāk, tāpēc nolēmu šajā projektā piedalīties. Šajās nedēļās sinoptiķi solīja lielu karstumu, un kilometri bija gari, bet mani tas neatturēja no piedalīšanās, jo arī ikdienā bieži pārvietojos ar velosipēdu.

„Velovēstnieku ekspedīcija „Izaicinājums – 2014”” sākās Mārcienā. Tur tad arī bija pirmā un mazliet neveiklā satikšanās mums visiem nometniekiem. Starts tika dots ar Madonas novada domes priekšsēdētāja Andreja Ceļapītera un Mārcienas pārvaldes vadītājas Ināras Mālnieces uzmundrinājuma vārdiem. Iepazinūšies ar Mārcienu un tās vēsturi, devāmies uz Vestienas pagastu – Kāla ezeru. Bija nobraukti pirmie garie

kilometri pa kalniem un lejām, tāpēc atpūtāmies pie ūdeņiem un arī ieguvām zināšanas par Kāla ezeru un zvejniecību. No Vestienas braucām uz Bērzauni, kur pārlaidām pirmo nakti kopā. Par brīnumu, mēs visi bijām sadraudzējušies jau pirmajā dienā. Laikam tie garie ceļi ļoti saliedē. Nākamajā rītā devāmies uz Kalsnavu, tur iepazīnāmies ar projektu rakstīšanu un paši iemēģinājām roku šajā darbā. Dodoties prom, mazie kalsnavieši jautāja: „Vai varam braukt līdzī?” Tik ļoti viņus bija ieinteresējis mūsu ceļojums.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Ļaudonu, kur bija arī mūsu otrās naktsmītnes. No rīta pamodušies un pabrokastojuši, devāmies uz Mētrienu, kur uzzinājām par Mētrienas hokeja spēles panākumiem. Turpinot ceļojumu, ieradāmies Barkavā, un trešo nakti mēs pārlaidām Barkavas arodvidusskolas kopmītnēs. Šeit tikām iepazīstināti arī ar noderīgām zināšanām galda kultūrā un iejutāmies viesmīļu lomās. Vakarā projekta organizatori mūs palutināja ar baseinu un burbuļvanu. Nākamajā rītā, pēc mūsu domām, mūs sagaidīja garākais un nogurdinošākais ceļš Barkava-Ošupe-Dzelzava. Lielāko ceļa posmu nobraucām pa zemes ceļu. Un vispār šajā projekta laikā centāmies braukt pa zemes ceļiem, lai mūs tik ļoti neapdraudētu lielā satiksme uz lielceļiem. Ošupes pagastā mēs apskatījām Oskara Kalpaka dzimtas mājās „Liepsalas”, kur veicamie uzdevumi mūs saliedēja vēl vairāk. No ciemošanās Dzelzavā mēs atcerēsimies sagaidīšanu – uz internātskolu mūs pavadīja astoņi motorrolleri rokeru izkārtojumā pa visu ielu. No Dzelzavas

tālāk mūsu ceļš cauri Cesvainei veda uz Liezēri, kas, manuprāt, bija nogurdinošāks nekā ceļš no Barkavas uz Dzelzavu.

Piekto nakti nakšņojām Kusā un no rīta atkārtojām ceļu satiksmes noteikumus un braucām pa velopilsētiņu, to mums bija sagatavojuši paši kusēnieši. Praulienā mums bija karaoke un Lazdonā mēs arī turpinājām dziedāt, uzrīkojot paši savu *popielu*. Tajā vakarā uzstājās vienpadsmit latviešu izpildītāji – gan vecāki, gan jaunāki. Vēl Lazdonā iemācījāmies filcēt un taisīt rokassprādzes. Pēc Lazdonas devāmies uz Biksēri, apskatījām Biksēres skulptūras, paši arī tikām pie skulptūru atjaunošanas un, protams, iemēģinājām jauno kultūras nama skatuvi. Un tad jau mēs iebraucām Madonā. Vispirms iegriezāmies BJC „Burbulis”, kur stādījām puķes, un tad atpūtāmies MFJIC „Kubs”. No rīta mūs vēl sagaidīja tikšanās ar Madonas uzņēmējiem Madonas viesnīcā, un tad jau tikšanās ar vecākiem, lai kopīgi ar organizatoriem un vadītājiem pārunātu 8 dienu garo ekspedīciju.

Paldies Madonas pašvaldībai un Indrai Kārklīņai, kas šo projektu palīdzēja īstenot, kā arī mūsu ekspedīcijas vadītājiem – Aleksandram un mediķei Lanai. Protams, paldies Valdai Kļaviņai, kas mūs sagaidīja Biksērē. Valda kopīgi ar mums atjaunoja skulptūras un pastāstīja par tām.

Šis projekts tiešām bija lielisks, kas ļāva apzināties savus spēkus un atrast jaukus cilvēkus, ar kuriem gribēties sazināties vēl ilgi. Ieraudzīju vēl plašākā redzējumā skaisto Madonas novadu un pabiju vietās, kur nebiju bijusi, un sapratu to, cik ļoti viss ir atkarīgs no cilvēku gribas un mērķtiecības. Ja ir iespēja piedalīties kādā nometnē, turklāt bez maksas, sirsnīgi iesaku pieteikties.

Linda Vēze, foto no personīgā arhīva

Jaunumi bibliotēkās

Grāmatu izvēle vasaras nogalē Biksēres bibliotēkā

Arī Biksēres bibliotēkā sākusies un turpinās vasara, ko nosacīti varētu saukt par klusāko laiku, jo bibliotekārs dodas atvaļinājumā, daļa lasītāju atdod grāmatas un atvadās līdz rudenim, kad būs apkopti dārzi, novākta rudens raža un atkal radīsies laiks grāmatu un žurnālu lasīšanai. Taču arī vasaras mēnešos cilvēki atrod ceļu pie mums. Nāk pastāvīgie apmeklētāji un nepacietīgie, kuri gaida aiz bibliotēkas durvīm jau pirms darba laika sākuma. Iegriežas cilvēki, kuri te uzturas tikai vasarās un turpina būt uzticīgi bibliotēkas apmeklētāji, par ko mums paties un, jādomā, abpusējs prieks. Durvis ver patīkami pārsteigti cilvēki, kuri ar prieku uzzinājuši, ka Biksēres bibliotēka arī vasaras atvaļinājuma laikā reizi nedēļā

ver saviem apmeklētājiem durvis. Ierodas ilggadējie apmeklētāji, kuri atveduši sev līdzīti citus, kuriem arī radusies vajadzība pēc grāmatas vai datora, bet līdz šim kaut kas bija traucējis atrast ceļu uz bibliotēku. Un, pateicoties tieši viņiem, bibliotēka jūnija beigās līdz pat augustam reizi nedēļā bija atvērta. Nu tā sākusi strādāt ierastajā ritmā. Tam par godu ir izveidota ieteicamās literatūras izstāde bērniem „**Vasarīņa nebēdā**”, lai skolēni neaizmirstu, kas ir lasīt, un lai varētu pa vasaru izlasīt uzdoto obligāto literatūru.

Jau pamazām tuvojas rudens un ir sācies ziemas krājumu sagatavošanas laiks, tādēļ noteikti daudzās mājās šobrīd ir aktīvākais ražas vākšanas un gatavošanas periods. Praktiski visi

augļi, ogas un dārzeņi satur vitamīnus un minerālvielas, kas ir pirmais vairogas cīņā ar saaukstēšanās slimībām drēgnajā rudens un ziemas periodā. Vislabāk visu ēst svaigā veidā. Taču cik tad ilgi? Nereti jau pēc pāris dienām daļa ražas ir apkaltusi, sažuvusi un ne pārāk garšīga. Tāpēc ir vairāki risinājumi. Protams, tagad lielveikalos ir nopērkams gandrīz viss, taču rūpnieciskie izstrādājumi reti var sacensties ar paša gatavoto ziemas krājumu. To un vēl daudz ko citu lasītāji var uzzināt tematiskajā izstādē „**Čaklajai saimniecei**”, kura ilgs visu augustu un septembri. Izstādei izmantoti žurnāli „Saimniecīte”, „Ievas Veselība”, „Ievas Virtuve”, „Ievas Māja”, „Marta”, „Mājas Virtuve” un nozaru literatūra.

Literatūras izstāde „**Dabas dziedinošais spēks**” domāta jebkuram apmeklētājam, kurš izmanto vai domā izmantot dabā pieejamos augus, lai pagatavotu dažādas ārstnieciskas tējas. Vērtīgi padomi, gan ievācot augus, gan pareizi tos sagatavojot, lai varētu pilnvērtīgi izmantot visu dabas spēku, kas ir šajos augos. Lai arī vasara, kas ir savvaļas augu aktīvākais ziedēšanas laiks, tuvojas beigām, tāpat šī izstāde būs noderīgs informācijas avots, kas palīdzēs gan zinošākiem, gan iesācējiem tikt pie pašu vāktām un sagatavotām veselības dzirām. Esiet laipni lūgti apmeklēt Biksēres bibliotēku un izvēlēties sev piemērotāko literatūru.

Didzis Akmentiņš,

Madonas novada Sarcaņu pagasta
Biksēres bibliotēkas vadītājs

Sarcaņu bibliotēkā iegādātas 30 jaunas, jaukas grāmatas. Sācies rudens, tā ka laiks atkal sākt lasīt. Domājam, ka katrs atradīs sev ko noderīgu un sirdij tuvu. Uz tikšanos bibliotēkā!

Sarcaņu bibliotēkā iecerēta Dzejas dienu nedēļa no 22. līdz 25. septembrim.

Būs skatāma dzejas grāmatu izstāde „Cilvēks dzejā”. Pasākumu cikls „Cilvēks dzejā” ritēs nedēļas garumā, ik dienu dzejas stundā izskanēs jauniešu sagatavotie dzejas lasījumi, tiks prezentētas Bērnu žūrijas 2014 dzejoļu grāmatas.

Savukārt 24. septembrī pulksten 13:00 mīļi aicinām lielus un mazus pulcēties uz radošu darbošanos ar līdzpaņemtiem dabas materiāliem Valentīnas Gailītes vadībā. Gatavosim

dekorus ar Miķeļdienas tematiku.

Pulksten 16.00 pievienosies Valda Kļaviņa, Vanda Podiņa un rokdarbu pulciņa dalībnieces. Neformālā gaisotnē izvērtēsīm paveikto un ieskicēsīm jaunā darba cēliena mērķus. Pēcpusdiena krāsosies Dzejas dienu noskaņās, jo klausīsimies rokdarbnieces Jutas Fiļipovičas dzeju.

Ar prieku uzņemsīm rokdarbu pulciņā jaunus dalībniekus!

Savu darbu uzsākusi Bērnu un jauniešu žūrija 2014

Par žūrijas ekspertu var kļūt ikviens, kuram ir vēlēšanās lasīt un izteikt savu viedokli. Jau trešo gadu Bērnu un jauniešu žūrijai ir pievienojusies arī Vecāku žūrija, tāpēc aicinu žūrijas darbā iesaistīties gan bērnus, gan viņu vecākus. Šī gada žūrijas ekspertus gaida plašs un

interesants grāmatu klāsts, katrai grupai būs jāizlasa 5 grāmatas. Vairāk par Bērnu žūrijas norisi un noteikumiem var uzzināt bibliotēkā. Tur iespējams arī pieteikties žūrijas darbam un aizpildīt grāmatu vērtējuma anketu.

No 1. oktobra būs apskatāma izstāde „Bērns aug” par bērnu attīstību. Septembrī vēl var paspēt aplūkot Lāsmas Dumerānes zīmējumu izstādi „Mana kailsība”.

Irina Bačuka,

Sarcaņu pagasta bibliotēkas vadītāja

Viss notiek!

Viss notiek!

23. jūnijā Madonas novada iedzīvotājiem un viesiem tika piedāvāta plaša svētku programma, kuras laikā Saieta laukumā visas dienas garumā bija iespēja apmeklēt

amatnieku tirdziņu, kas tika kuplināts ar Madonas novada amatiermākslas kolektīvu koncertu un citām aktivitātēm. Koncertā Saieta laukumā piedalījās deju kolektīvs "Labākie gadi" un vokālais ansamblis "Rondo". Savukārt vakarā estrādē notika dižkoncerts "Līgojam Madonā". Koncerta pirmajā daļā, kas bija Marta Kristiana Kalniņa speciāli šim koncertam gatavots Saulgriežu dziesmu cikls, ko atskaņoja pats autors un ansamblis „RaxtuRaxti” ar solistiem Kristīni Kārklū-Puriņu, Santu Stalidzāni un Juri Vizbuli, piedalījās mūsu pagasta deju kolektīvi "Resgaļi" un "Labākie gadi", kopkoī dziedāja vokālais ansamblis "Rondo". Koncerta laikā uz vienas skatuves kāpa gan Latvijas estrādes leģendas, gan jaunās estrādes zvaigznes. Koncerta „Līgojam Madonā” otrā daļa bija veidota kā tautas sadziedāšanās ar Latvijas estrādes leģendārākajiem dziedātājiem – Ojāru Grinbergu, Viktoru Lapčenu, Imantu Vanzoviču, Žoržu Siksnu un Ingu Pētersonu.

28. jūnijā pagastā notika Bērņības svētki, kuros piedalījās Liene Jonaite un Markuss Rieksts. Svētku brīdī kopā ar viņiem bija vecāki, tuvinieki un jauniegtie krustvecāki. Svētku brīdim īpaši bija gatavojies Karlsons (I. Bārbale) un Brālīša draudzene Lienīte (Ž.Pērkone), kuru atraktīvā darbošanās vienaldzīgu neatstāja nevienu.

Mazie gaviļnieki pie svētku šūpolēm.

28. jūnijā jauniešu deju kolektīvs "Resgaļi" un vokālais ansamblis "Rondo" piedalījās koncertā „Līgo no Jāņiem līdz Pēteriem” Dzelzavā.

27. jūlijā folkloras kopa "Libe" viesojās Dzelzavas pagasta „Muceniekos”, rakstnieka Doku Ata māju pagalmā, lai kuplinātu reiz jau atsāktu, uz brīdi novārtā atstāto tradīciju svinēt vasaras vidus svētkus. Pasākums bija ļoti apmeklēts. Kā atzina pasākuma vadītāji, Doku Ata vārds saistās ar pirmo bērņības tēlojumu latviešu literatūrā, tādēļ rakstnieka dzimtajām mājām ir svarīga vieta Dzelzavas pagasta vēsturē un šodienas dzīvē. Folkloras kopa „Libe” šajā lauku sētā svētkus ieskandināja ar saules dziesmām Vēl pasākuma apmeklētājus priecēja Dzelzavas pašdarbnieki – vokālais ansamblis „Variants” un deju grupa „Dzeldes”, ļaujot „Mucenieku” pagalmā ienākt priekam. Vienlaikus svētki sniedza bagātīgu uzziņas materiālu par Doku Ata dzīves gājumu, daiļradi un rakstnieka cieņu pret dzimto vietu.

Folkloras kopas dalībnieces "Mucenieku" pagalmā.

26. un 27. jūlijā deju kolektīvs „Senči” piedalījās senioru kolektīvu svētkos "Kam nav 100, tas var", kas notika Cēsu pilsētas svētku ietvaros. Festivāla laikā mūsu dejojāji vēl koncertēja Veselavas estrādē.

Pirms koncerta Cēsu pils parkā.

23. augustā Madonā norisinājās Vislatvijas senioru koru svētki, kuri notika Latvijas vēsturē nozīmīgā datumā. Madonas estrādē tikās kori no visas Latvijas, lai vienotos Latvijas senioru koru svētku koncertā „Savās mājās, savā tēvijā”, vienlaikus pieminot un atgriežoties ceturtdaļgadsimtu senās atmiņās par „Baltijas ceļu”.

Svētkos piedalījās 41 koris no visas Latvijas, tostarp 13 sieviešu kori, 28 jauktie kori un Valmieras kultūras centra politiski represēto vīru koris „Baltie bērzi”, kā arī divi pūtēji orķestri un septiņi Madonas deju aprīņķa tautas deju kolektīvi.

Viņu vidū arī Sarkaņu pagasta deju kolektīvi “Resgaļi” un “Labākie gadi”, sniedzot koncerta apmeklētājiem piesātinātu svētku programmu, izpildot 15 kora dziesmas, tostarp Madonas himnu „Mosties agri, Madona”, un vairākas dejas – gan klasiskas, gan no Deju svētku repertuāra ņemtas, gan mazāk zināmas.

23. augustā „Baltijas ceļa” piemiņas pasākumi notika arī Sarkaņu pagastā. Biksēres estrādē, simbolizējot Baltijas valstu vienotību, tika veidots ziedu paklājs tādās krāsās, kādas redzamas Latvijas, Lietuvas un Igaunijas karogā. Dzeltenas samtenes, zeltslotiņas, koši un tumši sarkanas, baltas dālijas, ugunīgas pīlādžogas, melnas aronijas, violetas, sarkanas un baltas asteres, zilās vijolītes, zaļi āboli, sabrūnējušas zirgskābenes, tumši sārtas heihēru lapas, sūnas..., gaumīgi un pārdomāti sakārtotas, tās veidoja iespaidīgu ziedu paklāju (1,5 × 9 m), un, kā atzina skatītāji, tā bija brīnišķīga Sarkaņu pagasta iedzīvotāju dāvana, atzīmējot „Baltijas ceļa” 25. gadskārtu. Paklāja skici veidoja un estrādē darbus vadīja Valentīna Gailīte, aicinot talkā visus interesentus. Vislielākais gandarījums par paveikto noteikti ir pašām tā veidotājām – Sabīnei Kurmītei, Gaidai Lazdiņai, Inetai Zeltiņai, Inetai

Ziedu paklājs priecēja ikvienu.

Šteinai, Imantai Simtņiecei, Velgai Liepiņai. Liels prieks par cilvēku atsaucību, jo ziedu bija sanests ļoti daudz. Valentīna saka paldies arī Zaigai Norvilei, Alitai Jēgerei, Velgai Kvantai, Maijai Ļimai, Rasmai Šakinai un daudziem citiem, kuru vārdus darba procesā nenoskaidroja. Tāpat liels paldies Dzintaram Tipainim par izpalīdzēšanu ar transportu.

Tajā pašā vakarā notika arī tradicionālais skrējienis. Šoreiz nedaudz pa citu maršrutu, jo Biksēres centra ielās notiek remontdarbi. Neņemot vērā nelielo dalībnieku skaitu, sportiskā azarta netrūka, un visi dalībnieki veiksmīgi finišēja. Par uzvarētājiem skrējienā kļuva Edgars Beļkevičs un Juta Fiļipoviča, savukārt *Veselības skrējienā* pa Biksēres centru uzvarēja Daniels Šulcs.

Dienas izskaņā estrādē teatralizētu uzvedumu bija sagatavojuši pagasta pašdarbnieki un viesi no Igaunijas. Par spīti lietum, kas vakara gaitā traucēja gan koncerta dalībniekus, gan skatītājus, estrādē valdīja īsti vasarīgs noskaņojums. Koncertuzveduma sižets atbilstošs pašreizējai politiskajai gaisotnei – vēlēšanas, tiesa gan, ar neesošas partijas priekšvēlēšanu aģitāciju. *Ievārījumu partija* – tā sevi pieteica tā *lokomotīve* Karlsons (Inga Bārbale), iepazīstinot arī ar pārējiem topošajiem sava kabineta ministriem, kuru nosaukumi krasi atšķīrās no dzīvē

“Ievārījumu partijas” deputātu kandidāti.

reālajiem amatiem – *Zaļo karotīšu* ministrs, *Izejvielu loģistikas* ministrs, *Drošības un caurumu aizvākošanas* ministrs, *Dzīvības izvilšanas* ministrs, *Trauku pucēšanas* ministrs, *Pelējumu sēnīšu likvidācijas* ministra posteni.

23. augustā profesora Aleksandra Bieziņa muzejā “Jaundilmaņos” notika tradicionālā piemiņas pēcpusdiena, kura bija veltīta muzeja 25 darba gadu atskatam. Pasākums pulcēja izcilā novadnieka radus, draugus, līdzgaitniekus un vietējo sabiedrību.

13. septembrī amatierēātris “Piņģerots” piedalījās Dzejas dienās Bērzaunes pagasta lauku mājās “Pelādes”, kur ir iekārtota dzejnieka Aleksandra Čaka piemiņas istaba.

Valdas K. teksts, Edmunda Mitenieka, Laimas Ņemcevas un Megijas Pērkonas foto

Informācija

Kalnagravās

26. septembrī plkst. 19.00 “Kalnagravās” plānots 1. Sarkaņu pagasta zolītes turnīrs. Tālrunis informācijai **29424739** –Valda

Deja un kustība sev un savam priekam. Atpūta domai. Ja tas tevi interesē, tiksimies **1. oktobrī plkst. 18.00**.

Tālrunis informācijai – **29424633**, Līga

Ar jauno mācību gadu uzsākusies jauna sezona arī tautas mākslas mīļotājiem, kas vēlas savas zināšanas latviešu folklorā iegūt praktiskās nodarbībās. Visi dejojot, dziedāt un muzicēt gribētāji laipni aicināti uz šīs sezonas pirmo folkloras kopas “**Libe**” sanākšanu **12. oktobrī pulksten 13:00** (bez vecuma ierobežojuma). Kopīgi gatavosimies starptautiskajam folkloras festivālam “**Baltica 2015**”, uz kuru ceļazīmi izcīnījām pagājušajā sezonā. Ja ir jautājumi, zvaniet folkloras kopas vadītājam – **20687947**. Uz tikšanos oktobrī!

Madara

18. oktobrī plkst. 19.00 vidējās paaudzes deju kolektīva “**Labākie gadi**” 25 gadu jubilejas koncerts.

Ieeja brīva

Apsveikumi

Čučī, guli, mazs bērniņš,
Šūpulīša dibenā;
Nedeldē linu virves,
Nemodini māmulīti!

Sveicam!

Mariku un Andri Borenkovus ar dēliņa **Trevora** piedzimšanu 2014. gada 18. jūlijā;
Inesi un Raivi Janovskus ar meitiņas **Anetes** piedzimšanu 2014. gada 16. augustā;
Mairu Staužu un Artūru Špāku ar meitiņas **Karīnas Katrīnas** piedzimšanu 2014. gada 18. augustā.

Dažreiz jāprot priecāties
Par neko.
Ja prāts tāds viegls
Un gaišs kā vasaras rīts,
Vai tikai krāsains taurenis aizlido,
Un domas tam līdz.
Jāprot priecāties kaut vai par to,
Jo bēdas un raizes
Vienmēr atnāk negaidot.
Ne aicinātas, ne lūgtas
Tās bieži ir klāt,
Tad ar dubultu spēku
Jāmācās prieku nosargāt.
/I.Puidze/

Sveicam nozīmīgās jubilejās jūlija, augusta un septembra jubilārus!

18 gadi

Madara Brenčeva	23.07.
Iluta Ukrija	10.09.
Kaspars Krūmiņš	23.09.

50 gadi

Ineta Zeltiņa	10.07.
Guntis Mednis	18.08.
Velga Liepiņa	10.09.

55 gadi

Jānis Gabranovs	07.07.
Miroslavs Šutjaks	13.07.
Zigrīda Tropa	21.07.
Valdis Boika	23.07.
Ivars Auzāns	25.08.
Viktors Kažoks	28.08.
Valdis Pintāns	26.09.
Aleksandrs Melngailis	28.09.

60 gadi

Pēteris Meščerskis	17.08.
--------------------	--------

65 gadi

Artūrs Briedijs	07.07.
Mudīte Skori	18.09.

70 gadi

Pēteris Mašņikovs	02.07.
Pēteris Tomiņš	04.07.
Anna Ūdre	10.07.

75 gadi

Anna Mūrniece	01.07.
Zenta Šveice	02.08.
Dainis Piņķis	30.08.
Ilga Petkūna	01.09.
Pēteris Briedijs	07.09.
Marta Kažoka	11.09.
Pāvels Zujevs	17.09.
Roberts Krēslīņš	30.09.

80 gadi

Silvija Stauža	05.07.
Valda Kricka	10.09.
Valentīna Aleksandrova	28.09.

85 gadi

Spodra Akmentiņa	06.08.
Marta Zepa	08.09.

102 gadi

Anna Kargane	05.08.
--------------	--------

Afiša

“KALNAGRAVĀS”

20. septembrī plkst. 19:00
Joku karaļa **Edgara Liepiņa**
pulkvežleitnanta

Hugo DE DJEGO /Latvija/
85 gadu jubilejas piemiņas koncerts
“Uzdziedi, sirds gaiša kļūs!”

Koncertā piedalās: Žoržs Sikсна, Māris Sloka, Dainis Skutelis, Ineta Rudzīte, Samanta Tīna, Bel canto orķestris, TirkizBand un Guntis Skrastiņš.

Koncerta ieejas maksa –
ziediņš no piemājas dārza

4. oktobrī plkst. 20:00

Sarkaņu amatiereteātra “Piņģerots”
dzejas izrāde

“Mīlestības zīmē. Arī Jānis Grots”
Piedalās: Kristīne Ozola, Iveta Āboliņa,
Agita Auzāne, Didzis Akmentiņš,
Roberts Kuba, Edgars Janovskis un
Aigars Krīgerts

Režisore Gunta Apele
Ieejas maksa EUR – 1.00

4. oktobrī plkst. 22:00

Uz balli aicina Kaspars Maks

Ieejas maksa EUR 3.00
Oktobrī dzimušajiem – ieeja brīva
Darbosies kafejnīca

Sveču vakars

Sarkaņu kapos

4. oktobrī plkst. 18:00

Sēru vēsts

Te iet tā robeža, kas mums vēl jāpārkāpj,
Kas mūs no sājpu bezgalības glābj.

Pa mūžības taku aizgājuši

Andrievs Miglons
(02.07.1950.-02.07.2014.)
Austris Garancis
(13.10.1990.-27.07.2014.)
Juris Strekalovs
(02.06.1944.-13.08.2014.)

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks
Iespiests SIA “Erante”, Madonā, Saieta lauk. 2.
Datorsalikums. Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors